

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΡΑΦΙΔΙΑ ΕΓΓΥΣ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ.

Τὴν Παρασκευὴν, 29^η Ὀκτωβρίου/ 11^η Νοεμβρίου 2016, ἐωρτάσθη μεθεορτίως ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου εἰς τὸν Ἱερόν αὐτοῦ Ναόν εἰς τὴν κώμην Ραφίδια, ἀπέχουσαν μικράν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Σαμαρείας.

Εἰς τὸν Ναόν τοῦτον, κτισθέντα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κυρίλλου περί τὸ 1850, προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης, Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἐπιφανίου καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐνορίας τοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου, τοῦ Ἱεροδιακόνου Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἀγαπίου, ψάλλοντος δεξιὰ ἑλληνιστί τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ ἀριστερά ἀραβιστί τῶν Ἱεροψαλτῶν τοῦ Ναοῦ τούτου καὶ παρακολουθούντων ἐν προσοχῇ, προσευχῇ καὶ εὐλαβείᾳ τῶν ἐνοριτῶν τῆς ἐνορίας ταύτης, διαβιούντων ἐν μειονότητι ἐν μέσῳ τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς κώμης.

Εἰς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τό πνεῦμα σου Δημήτριε, μάρτυς σοφέ τῷ σταδίῳ, Χριστός ὁ θεός προσήκατο ἀμώμητον. Σὺ γάρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός. Λογχευθεῖς δέ τὴν πλευράν τὴν ἀκήρατόν σου, πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντός τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἵληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τάς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον τὴν κοίμησιν ἐορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν τὸν σέ δοξάσαντα Κύριον», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ σήμερον τελουμένη ἐορτὴ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου καὶ θαυματουργοῦ ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ αὐτοῦ ἐν τῇ εὐλογημένῃ πόλει τῆς Νεαπόλεως τῆς Σαμαρείας, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς, ἵνα μαρτυρήσωμεν μετὰ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὅτι καὶ ἀπ' ἀρχῆς μετ' Αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ ἐσμεν.

Εἰς τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν, ἠκούσαμεν τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμπω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ Ἑμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δέ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' Ἑμοῦ ἐστε», (Ἰωάν. 15,26-27).

Τὴν μαρτυρίαν ταύτην « ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε» καταγγέλλει διαπρυσίως καὶ μεγαλοφώνως ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τὸν θεσμόν συγκροτεῖ καὶ συνέχει ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ἥτοι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ κοινωνός καὶ συμμετοχός ἐγένετο ὁ μεγαλομάρτυς Δημήτριος, μιμούμενος τὸ ζωφόρον πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου εἴληφε τὴν ἐνέργειαν τῶν θαυμάτων καὶ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν τῆς διδασκαλίας τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ τὴν θεραπευτικὴν δύναμιν τῶν νόσων, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός:

«Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς τοῦ ἡλίου φαινότερον, εἰς αἰὲ Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασι ἐξ ἀνεσπέρου φωτός λαμπόμενος, καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος, οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι νέφη ἀπηλάθησαν βαρβαρικά, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες, ἥττηνται».

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δημήτριος, «διαλάμπει τοῖς πέρασιν τῆς Οἰκουμένης». Καὶ τοῦτο, διότι ἀνεδείχθη «Πύργος εὐσεβείας ἐρηραιομένος στερρῶς, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος». «Ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνους στέφεται καὶ ἐξ ἀνθρώπων ᾄσματα δέχεται» κατὰ τὸν μελωδὸν τῆς Ἐκκλησίας.

Καυχᾶται ἐν Χριστῷ ὅχι μόνον ἡ τῶν Θεσσαλονικέων γενέτειρα πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἀλλὰ σύμπασα ἡ Οἰκουμένη διὰ τὸν μέγαν τοῦτον μάρτυρα τῆς πίστεως εἰς τὸν σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Χριστόν, τὸν λυτρωσάμενον τὸ ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος ἐκ τῆς δουλείας καὶ τυραννίδος τοῦ διαβόλου, δηλονότι τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων.

Ὡς διδάσκαλος καὶ κῆρυξ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ὁ μεγαλομάρτυς Δημήτριος, μέ ἀκατάβλητον σθένος ἐνίκησε τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, δηλαδή τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τῆς τοῦ διαβόλου πλάνης, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός αὐτοῦ: «Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας καὶ κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας, νικητικὸν διάδημα τῆς δικαιοσύνης εἴληφας Δημήτριε κραυγάζων τῷ Κτίστη σου, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν, ἀγαπητοί μου, ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ πλάνη τοῦ διαβόλου ἐμφανίζεται καὶ προβάλλεται μέ νέας μορφάς καὶ ἀλλοτρίους τρόπους, ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι εἶναι ἡ παραπλανητικὴ γλῶσσα τῆς ἠλεκτρονικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τοῦ διαδικτύου. Καὶ μέσῳ αὐτοῦ ἡ προώθησις τῆς Πανθηρησκείας καὶ τοῦ Πανθεισμοῦ. Τούτου ἕνεκεν ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ κηρύξας εἰς τὰ ἔθνη, ποιεῖται συστάσεις εἰς τοὺς Χριστιανούς λέγων: «Ἐαυτοὺς πειράζετε, εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἐαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἦ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστός ἐν ὑμῖν ἐστίν; Εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε», (Β' Κορ. 13,5). (Ἐξετάζετε τοὺς ἑαυτοὺς σας, ἐάν εὕρισκεσθε εἰς τὴν πίστιν. Τοὺς ἑαυτοὺς σας νὰ δοκιμάζετε. Ἦ δὲν γνωρίζετε καλὰ τοὺς ἑαυτοὺς σας, ὥστε νὰ διακρίνετε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι μέσα σας; Ἐκτός ἐάν δὲν ἐζήσατε μέσα σας τὸν Χριστόν καὶ εἴσθε διὰ τοῦτο ἄξιοι αὐτῆς τῆς δοκιμασίας).

Ὁ τρόπος, ἀγαπητοί μου, διὰ νὰ γνωρίσωμεν καὶ διακρίνωμεν ἐάν ὄντως ὁ Χριστός εἶναι ἐντός ἡμῶν, εἶναι ἡ σχέσις μας μέ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν λειτουργικὴν ζωὴν αὐτῆς. Ἡ ἐξοικείωσις μέ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἱεράν αὐτῆς παράδοσιν σημαίνει ἐξοικείωσιν μέ αὐτόν τοῦτον τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ

σῶμα καί ἡ κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας. Διά τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζομεν πρῶτον μέν τόν θεῖον λόγον τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί δεύτερον δέ ἀναγνωρίζομεν τούς φίλους τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τούς Ἁγίους καί μάρτυρας Αὐτοῦ, ὡς εἶναι ὁ σήμερον ἑορταζόμενος μεγαλομάρτυς Δημήτριος, ὁ ὁποῖος μέ τό αἷμά του ἐπορφύρωσε τήν Ἐκκλησίαν, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Δημήτριε, τήν Ἐκκλησίαν θεός ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τό κράτος ἀήττητον, καί περιέπων τήν πόλιν σου ἄτρωτον, αὐτῆς γάρ ὑπάρχεις τό στήριγμα».

Τόν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Δημήτριον ἱκετεύσωμεν, ἵνα διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου καί πάντων τῶν ἁγίων συμμαρτύρων αὐτοῦ ἀπαλλάσῃ ἡμᾶς ἀπό κινδύνων καί θλίψεων. Μετά δέ τοῦ Ἁγίου Νέστορος προσέλθωμεν τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ καί εἴπωμεν: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ εὗξαι ὑπέρ ἐμοῦ, ἵνα τόν ἀντικείμενον ὁρατόν καί ἀόρατον ἐχθρόν νικήσωμεν καί ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ μαρτυρήσωμεν» Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος τοῦ Ναοῦ καί τό Συμβούλιον τῆς ἐνορίας παρέθεσαν γεῦμα εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/yK-pz2JFZXM>

